[Arbejds- og Socialministeren.]
Ægtepar. De Beløb, som Rentenydere paa Alderdomshjem med egne Indtægter maa beholde ubeskaaret, forhøjes paa samme Maade med 20 Kr. for enlige og 30 Kr. for Ægtepar.

Gennemførelsen af Lovforslaget paaregnes at ville medføre en samlet Udgift for Staten og Kommunerne paa ca. 37 Mill. Kr., hvoraf Statens Andel andrager ca. 23 Mill. Kr. Regeringen har været opmærksom paa, at Forslaget, som det fremgaar af disse Tal, er finansielt ret vidtgaaende, men man har desuagtet ment, at der maatte gennemføres en øjeblikkelig Hjælp til Alders- og Invaliderentenyderne.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg paa ny Forslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Anna Rasmussen: Det af den højtærede Arbejds- og Socialminister nu fremsatte Lovforslag hilser jeg med Glæde. Vi er vist alle enige om, at Besættelsestiden har været en kummerlig Tid for Alders- og Invaliderentenyderne. Disse har hele Tiden spændt haft deres Øjne rettet mod Regering og Rigsdag, navnlig nu efter Danmarks Befrielse. Det er dejligt med det her foreslaaede Eengangstillæg, ens for Mænd og Kvinder, hvad enten de bor i By eller paa Land. Jeg udtaler ogsaa min Glæde over, at det er lykkedes under Forhandlingerne i det andet høje Ting at faa Beløbet gjort skattefrit.

Det var et stort Gode, da vi i 1933 fik Socialloven, men der er sket meget siden da, og der bør saa hurtigt som gørligt foretages en gennemgribende Revision af hele dette Lovkompleks til Gavn for Alders- og Invaliderentenyderne.

Idet jeg takker den højtærede Minister for denne øjeblikkelige Hjælp til Alders- og Invaliderentenyderne, tilsiger jeg mit Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Bækgaard: Paa mit Partis Vegne kan ogsaa jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Det nye i Forslaget er dette, at der ydes et Beløb een Gang for alle, nemlig 100 Kr. til enlige og 170 Kr. til Ægtefolk samt lidt til de Aldersrentenydere, der bor paa Alderdomshjem. Forhøjelsen til de 15 pCt. har vi derimod kendt tidligere. Men jeg er ikke sikker paa, at denne Bestemmelse ikke har givet Anledning til Misforstaaelse, idet det undertiden refereres, som om det drejede sig om en Forhøjelse med 15 pCt. af det Beløb, som ydes Alders- og Invaliderentenyderne. Saadan forholder det sig ikke. Det er det Beløb, der stilles til Raadighed for Kommunerne, som forhøjes til 15 pCt. af Grundbeløbene. I den oprindelige Lov var Beløbet fastsat til 7½ pCt. af Grundbeløbene, men det er senere blevet forhøjet, i de sidste Aar til 15 pCt.

Det nye er altsaa det Beløb, der ydes een Gang for alle, og det er haardt tiltrængt. Vi under gerne alle de gamle den Haandsrækning, de herigennem faar.

At der yderligere tiltrænges Ændringer i Aldersrenteloven, er berørt saavel her af Ministeren som under Forhandlingerne i det andet høje Ting. Heri er ogsaa jeg enig, men det kræver nogen Tid at faa saadanne Ændringer gennemarbejdet. Navnlig med Hensyn til Fradragsreglerne er der adskilligt at rette, og jeg takker den højtærede Minister for hans Bebudelse af, at der vil fremkomme Forslag i den Retning.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Bouet: Alders- og Invaliderenten er blevet prisreguleret i Forhold til det officielle Pristal, men det er jo en Kendsgerning, at dette Pristal ikke er et reelt Udtryk for den virkelige Prisstigning her i Landet. Efterhaanden er Priserne paa alt, hvad der hører til de almindelige Livsfornødenheder, steget i saa betydelig Grad, at man ikke kan forstaa, hvordan disse Mennesker kan klare sig. En Aldersrentenyder f. Eks. her i København har — hvis det drejer sig om en Mand — en maanedlig Indtægt paa fra 103 til 118,25 Kr., efter som han har nydt Aldersrente fra 60 Aars Alderen eller har ventet til det 70de Aar; for en Kvinde er Tallene fra 95,50 til 110,75 Kr. og for et Ægtepar fra 153 til 175,75 Kr. Naar man tager i Betragtning, at der af denne ringe Sum skal betales Husleje, hvad der her i København nemt kan løbe op til 50—60 Kr. maanedlig, samt hvad der kan være af Forsikringer, bliver der ikke meget tilbage til Lys, Mad, Renligholdelse o. s. v., og der bliver slet ikke noget til Tøj.

Enhver, der har med den sociale Forsorg at gøre, har ofte hørt de Klager, som de gamle med Rette fremfører over de nuværende Forhold. Det er derfor med Glæde, mit Parti giver sin Tilslutning til Bestemmelserne i nærværende Forslag, saavel hvad angaar Bibeholdelsen af Raadighedsbeløbet paa de 15 pCt. som Eengangsbeløbet paa de henholdsvis 100 Kr. og 170 Kr. samt de forhøjede Lommepenge til de gamle, der bor paa Alderdomshjem.

Jeg vil imidlertid gerne benytte Lej-